

zijn politieke contacten die, zo dacht hij, uiteindelijk meer gewicht in de schaal zouden werpen dan een illegaal blad dat, het land als geheel gezien, toch maar beperkte invloed had.

Het Grootburgercomité

Van meet af aan had Vorrink deel uitgemaakt van het Politiek Convent – het college dat in de zomer van '40 met zijn beraadslagingen begonnen was en waarin de zes traditionele democratische partijen (de Rooms-Katholieke Staatspartij, de Anti-Revolutionaire Partij, de Christelijk-Historische Unie, de Liberale Staatspartij, de Vrijzinnig-Democratische Bond en de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij) elk door twee personen vertegenwoordigd waren. Door allerlei arrestaties wisselde dit convent nogal eens van samenstelling, het bleef niettemin bijeenkomen. Wij weten van de beraadslagingen practisch niets af (verslagen zijn niet bewaardgebleven), maar het lijkt ons aannemelijk dat zij steeds op twee onderwerpen betrekking hadden: wat moest er *nu*, wat moest er *in de toekomst* gebeuren? Wat het eerste betreft, gingen er in een enkel geval (men denke aan de verordening die het leidersbeginsel invoerde in het bestuur van provincies en gemeenten) van het Politiek Convent verzetsimpulsen uit. Moeilijker lag de kwestie van de toekomst. Met uitzondering wellicht van de anti-revolutionairen wisten de in het convent vergaderende politici eigenlijk geen van allen of de partij die zij vertegenwoordigden, iets meer was dan een los geheel van verspreide kaders. Waren die partijen nog wel, zoals Vorrink geschreven had, 'de uitdrukking van de werkelijke staatkundige wil van het Nederlandse volk'? Het Politiek Convent ging dat in de loop van '41 betwijfelen. Trouwens, ook Vorrink deed dat. Het bleek al uit de eerder aangehaalde passage uit zijn memorandum van januari '41; daarin had hij dan wel betoogd dat in het 'vacuum' een 'voorlopig bewind' gevormd moest worden 'uit de kring van de meest ervaren leden der Staten-Generaal', maar dat bewind zou zich 'de steun moeten verschaffen van een aantal vooraanstaande Nederlanders' – anders gezegd: die 'meest ervaren leden der Staten-Generaal' zouden het alléén niet kunnen rooien. Twijfel aan de eigen representativiteit was in de zomer van '40 al gebleken bij het contact tussen het Politiek Convent en de voor mannen van de Nederlandse Gemeenschap; die twijfel manifesteerde zich ook in '41 en tegen het einde van dat jaar kwam naast het Politiek Convent een veel breder samengesteld comité tot stand dat aanvankelijk geen vaste naam had maar na enige tijd als 'het Grootburgercomité' aangeduid werd; gemakshalve zullen wij die naam maar van den beginne af gebruiken.